

Nr. 118
Târgoviște, 14/09/2018

·
·
·

BULETIN INFORMATIV

SFÂNTUL IERARH IOSIF CEL NOU DE LA PARTOȘ - Patronul spiritual al pompierilor din România.

Dacă în fiecare an, la 13 septembrie, pompierii români aniversează Ziua Pompierilor din România, rememorând Bătălia din Dealul Spirii, la 15 septembrie îl cinstesc pe cel pe care l-au ales ca ocrotitor și izbăvitor – **Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș**.

Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș s-a născut în 1568, în orașul Raguza din Dalmația. După moartea tatălui său, s-a mutat împreună cu mama sa în Ohrida, la sud de Dunăre.

Când a împlinit vârsta de 15 ani a intrat în mănăstirea Maicii Domnului din Ohrida. După cinci ani de viațuire în aceasta mănăstire, ajunge în Muntele Athos, la Mănăstirea Pantocrator. Aici s-a călugărit și a primit numele de Iosif.

La cererea patriarhului de Constantinopol este trimis egumen pentru marea lavră a Sfântului Ștefan din Adrianopol, iar după șase ani este pus egumen în marea lavră românească Cutlumus.

Este trimis de patriarhia din Constantinopol ca mitropolit al Timișoarei. Așezarea în scaun a fost săvârșită pe 20 iulie 1650.

În anul 1653 s-a retras la Mănăstirea Partoș, aproape de Timișoara. Aici a mai viețuit trei ani și apoi și-a dat sufletul în mâinile Domnului. Potrivit Tradiției, în momentul trecerii sale la cele veșnice, clopotele mănăstirii au început să bată singure. A fost înmormântat în naosul bisericii mănăstirești.

În anul 1956 moaștele sale au fost strămutate în Catedrala mitropolitană din Timișoara.

Sfântul Iosif cel Nou de la Partoș a fost trecut în rândul sfinților de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române pe 28 februarie 1950, fiind înscris în calendarul Creștin Ortodox la data de 15 ale lunii septembrie.

În anul 1997, la solicitarea conducerii Corpului Pompierilor Militari, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române și-a dat binecuvântarea ca Sfântul Ierarh Iosif cel Nou de la Partoș să fie desemnat patron spiritual al pompierilor români „*pentru a aduce spor duhovnicesc și revărsare a darurilor binefăcătoare și ocrotitoare ale bunului Dumnezeu peste pompierii români și lucrarea acestora în folosul binelui obștesc și românesc*”.

El este legat de instituția pompierilor prin minunile și faptele sale, între care și salvarea orașului Timișoara de la distrugerea prin incendiu, în timpul păstoririi sale ca mitropolit al Banatului. Aceasta minune este trecută și în Acatistul care îi este închinat: "*Ca să arăți marea ta milostivire pentru turma ta și râvna ta pentru slobozirea ei din toate nevoile ce o împresurau, atunci când pârjolul focului s-a întins să cotopească toată cetatea Timișoarei, nu ai fugit ca un fricos, ci ai stat ca un viteaz, biruind puterea focului, prin rugăciunea ta mai fierbinte decât vâlvătaia focului, scapând neatinsă biserica slujirii tale și oprind, prin ploaie năpraznică, pe care cerul a trimis-o ție în ajutor, întinderea focului.*"

COMPARTIMENT

INFORMARE ȘI RELAȚII PUBLICE